

สถานที่ท่องเที่ยว

วัดพระพุทธรูปราชวรมหาวิหาร

วัดพระพุทธรูปราชวรมหาวิหาร ตั้งอยู่ที่ตำบลขุนโขลน อำเภอมะนัง ห่างจากตัวเมืองจังหวัดประมาณ 28 กิโลเมตร มีทางเลี้ยวซ้ายก่อนถึงอำเภอมะนังเข้าไปประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก สร้างขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2167 ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม ปุชนิยสถานที่สำคัญคือ "รอยพระพุทธรูปที่ประทับไว้บนแผ่นดินเหนียวไหลเขาสุวรรณบรรพต หรือเขาล้างพันชักรอยพระพุทธรูปมีความกว้าง 21 นิ้ว ยาว 60 นิ้ว ลึก 11 นิ้ว ค้นพบในสมัยพระเจ้าทรงธรรม พระองค์ทรงเห็นว่าเป็นรอยพระพุทธรูปตามลักษณะ 108 ประการ จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างมณฑปชั่วคราวครอบรอยพระพุทธรูปไว้ ต่อมาได้มีการสร้างต่อเติมกันอีกหลาย สมัย และยังพบรอยจารึกพระปรมาภิไธยย่อ จปร. ที่ก้อนหินขนาดใหญ่ สูงจากพื้น 160 เซนติเมตร เมื่อครั้งเสด็จนมัสการรอยพระพุทธรูป

ลักษณะของพระมณฑป เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ประกอบด้วยเครื่องยอดรูปปราสาท 7 ชั้น มุงกระเบื้องเคลือบ สีเขียว มีซุ้มบันแถลงประดับทุกชั้น มีเสาย่อมุม ไม้สิบสอง ปิดทองประดับกระจก โดยรอบฝาผนังด้านนอกปิดทอง ประดับกระจกเป็นรูปเทพพนม พุ่มข้าวบิณฑ์บานประดับพระมณฑปเป็นงานศิลปกรรมประดับมุกชั้นเยี่ยม ของ เมือง ไทย พื้นภายในปูด้วยเสื่อเงินสาน ทางขึ้นพระมณฑปเป็นบันไดนาคสามสาย ซึ่งหมายถึง บันไดเงิน บันไดทอง และบันไดแก้ว ที่ทอดลงจากสวรรค์หวนมาที่เชิงบันไดหล่อด้วยทองสำริด เป็นนาค 5 เศียร บริเวณรอบพระมณฑปมีระฆังแขวนเรียงราย เพื่อให้ผู้ที่มานมัสการ ได้ตีแผ่ส่วนกุศลแก่เพื่อนทั้งหลาย ส่วนพระอุโบสถ และพระวิหารต่างๆ ที่อยู่รายรอบ ล้วนสร้างตามแบบศิลปกรรมสมัยกรุงศรีอยุธยา และคอนกรีตกรูรัศมี โกสินทร์

รอยพระพุทธรบาท

พระอุโบสถที่ตั้งของรอยพระพุทธรบาท

นอกจากนี้ ในบริเวณวัดยังมี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระพุทธรบาท (วิหารหลวง) ซึ่งเป็นเก็บรวบรวม ศิลปวัตถุ อันมีค่า อาทิ เครื่องทรงสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม เครื่องลายครามสังคโลก เครื่องทองสำริด โบราณ ศาสตราวุธ โบราณ รอยพระพุทธรบาทจำลอง ยอดมณฑปพระพุทธรบาทเก่าพิศยศของพระสมัยต่างๆ และทำ ประปาสมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช วิหารหลวงจะเปิดให้ชมเฉพาะช่วงที่มีงานเทศกาลนมัสการ พระพุทธรบาท ซึ่งปกติ จัดให้มีปีละ 2 ครั้ง คือ ขึ้น 8 ค่ำ เดือน 3 จนถึงแรม 1 ค่ำ และขึ้น 8 ค่ำ เดือน 4 จนถึง แรม 1 ค่ำ และงาน ประเพณีคักบาตรดอกไม้อันเป็นประจำปี ในวันเข้าพรรษา ตรงกับวันแรม 1 ค่ำเดือน

8 (ประมาณเดือน กรกฎาคม) โดยจะมีการทำบุญตักบาตรด้วยข้าวสุกที่วัดพระพุทธบาทราชวรมหาวิหาร และจะไปเก็บดอกไม้ที่ ชาวบ้านเรียกว่าดอกเข้าพรรษา เพราะมีเฉพาะในเดือน 8 เท่านั้น เพื่อนำไปตักบาตร ในตอนบ่ายของวันเดียวกัน ความเชื่อและวิธีการบูชา ตามคติของคนโบราณกล่าวไว้ว่าหากได้มานมัสการ รอยพระพุทธบาทนี้ครบถึง 7 ครั้ง จะได้ ไปจุติในสรวงสวรรค์ แม้แต่ในชาติภพนี้ อานิสงส์ผลบุญจะส่งผลให้ ชีวิตมีความสำเร็จสมหวังในทุกประการ

รายละเอียดเพิ่มเติม

อัตราค่าเข้าชม คนไทย ไม่เสียค่าเข้าชม ชาวต่างประเทศ คนละ 30 บาท เปิดให้สักการะทุกวันตั้งแต่เวลา 06.00-18.00 น.

ประวัติพระพุทธบาท

ในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม แผ่นดินกรุงศรีอยุธยา ปรากฏว่า มีพระภิกษุสงฆ์ชาวไทยคนหนึ่ง เดินทางไป ยังลังกาทวีป ด้วยหวังจะสักการบูชาพระพุทธบาท ณ เขาสุมนกูฏ การไปคราวนั้น เป็นเวลาที่พระสงฆ์ชาวลังกา ทวีปกำลังสอบประวัติ และที่ตั้งแห่งรอยพระพุทธบาททั้งปวงตามที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ว่ามีเพียง 5 แห่ง ภายหลังสืบ ได้ความว่าภูเขาที่ชื่อว่า สุวรรณบรรพตมีอยู่ในสยามประเทศ ครั้นเมื่อ ได้พบกับพระภิกษุสงฆ์ชาว ไทย ในคราวนั้น ต่างพากันสอบถามว่ารอยพระพุทธบาท ที่มีอยู่ 5 แห่ง ในสถานที่ต่าง ๆ กันนั้น ปรากฏว่ามีที่ เขาสุวรรณบรรพตแห่ง 1 ก็ภูเขาภูนี้อยู่ในประเทศ ไทย แต่ไม่พยายามสืบ ไปนมัสการ กลับพากัน ไปลังกาทวีป เมื่อพระภิกษุสงฆ์ ไทยคนนั้น ได้รับคำบอกเล่า เมื่อกลับมาสู่ประเทศไทย จึงนำความขึ้นถวายสมเด็จพระเจ้า ทรงธรรม พระองค์จึง โปรดเกล้าฯ ให้มีท้องตราสั่งบรรดาหัวเมืองทั้งปวง ให้เที่ยวตรวจตราค้นดูตามภูเขาค้าง ๆ ว่าจะมีรอยพระพุทธบาทอยู่ ณ ที่แห่งใด ครั้นนั้น เจ้าเมืองสระบุรี สืบได้ความจากนายพรานบุญว่า ครั้งหนึ่งออก ไปล่าเนื้อ ในป่าใกล้เชิงเขา ยิ่งถูกเนื้อตัวหนึ่งเจ็บล่าบากหนีขึ้นไปบน ไหล่เขา ชุกเข้าเชิงไม้หายไ้ไป พอบัดเดี๋ยวก ก็เห็นเนื้อตัวนั้น วิ่งออกจากเชิง ไม้เป็นปกติอย่างเก่า นายพรานบุญนึกประหลาดใจ จึงตามขึ้น ไปดูสถานที่บน ไหล่เขา ที่เนื้อหนีขึ้นไป ก็พบรอยปรากฏอยู่ในศิลา มีลักษณะเหมือนรูป รอยเท้าคน ขนาดยาวประมาณ ลักศอก เศษและในรายนั้นมีน้ำขังอยู่ด้วย นายพรานบุญเข้าใจ ว่าบาดแผลของเนื้อตัวที่ถูกคนยิง คงหายเพราะค้ำน้ำ ในรายนั้น จึงวกน้ำลงเอามาทาตัวดู บรรดาโรคผิวหนังคือ กลากเกลื้อน ซึ่งเป็นเรื้อรังมาช้านานแล้ว ก็หายหมด ลื่น ไป เจ้าเมืองสระบุรี จึงสอบสวนความจริงดู ก็ตรวจค้นพบรายนั้น สมดังคำบอกเล่าของนายพรานบุญ จึงมี ใบ บอกแจ้งเรื่องเข้ามายังกรุงศรีอยุธยา สมเด็จพระเจ้าทรงธรรม จึงเสด็จพระราชดำเนินขึ้น ไป ณ ที่เขานั้น ทอด พระเนตรเห็นรายนั้นแล้ว จึงทรงพระราชวิจารณ์ครุ่นหนักแน่นพระราชหฤทัยว่าคงเป็นรอยพระพุทธบาทเพราะ มีหลายลักษณะ กงจักร ประกอบด้วยอัญมณีครุฑครุฑมหายมคล้อยเปิดประการ ตรงกับเรื่องที่ชาวลังกา ทวีปแจ้งเข้ามา ด้วยเกิดพระราชศรัทธาปราโมทย์โสมนัสเป็นกำลัง โดยทรงพระราชดำริเห็นว่ารอยพระพุทธบาท ย่อมจัดเป็นบริ โภคเจดีย์แท้ เพราะเป็นพุทธบาทลัญจ์อันเนื่องมาแต่พระพุทธองค์ ย่อมประเสริฐยิ่งกว่าอุเทสิกเจดีย์ เช่น

พระสถูปเจดีย์ สมควรจะยกย่องบูชาเป็นพระมหาเจดีย์สถาน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ช่างก่อเป็น
คฤหาสน์ น้อย สวมรอยพระพุทธบาทไว้เป็นการชั่วคราวก่อนแล้ว ครั้นเสด็จพระราชดำเนินกลับมายัง
ราชธานี จึงทรง สถาปนา ยก ที่พระพุทธบาทขึ้นเป็นเจดีย์สถานเป็นการสำคัญ โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระ
มณฑป ยอดเดี่ยวสวม รอยพระพุทธบาทกำหนดเป็นพุทธเจดีย์ และสร้างอารามวัดอื่นๆ เช่น พระอุโบสถ
พระวิหาร ให้เป็นที่สำหรับ พระภิกษุอยู่รวม เพื่อทำการบริบาลพระพุทธบาท ทรงพระราชศรัทธาอุทิศเนื้อที่
โยชน์หนึ่ง โดยรอบรอยพระพุทธ บาทถวายเป็นพุทธเกษตรต่างพุทธบูชา บรรดากัลปนาผล ซึ่ง ได้เป็นส่วน
ของหลวงจากเนื้อที่นั้นให้ ใช้จ่ายเป็น ค่าบำรุงรักษาพระมหาเจดีย์สถานที่พระพุทธบาท ทรงยกที่พุทธ
เกษตรส่วนนี้ให้เป็นเมืองชั้นจัตวา ชื่อเมือง ปรัณคปะ แด่นามสามัญเรียกกันว่า เมืองพระพุทธบาท ขึ้นตรง
ต่อกรุงศรีอยุธยา โปรดเกล้าฯ ให้ชาวยุทธจักร ทุกคนที่ตั้งภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่พระพุทธบาทพ้นจากหน้าที่
ราชการอย่างอื่นสิ้น ตั้งให้เป็นพวกขุน ไชยเป็น ข้าราชการรักษาพระพุทธบาทแต่หน้าที่เดียว
พระราชทานราชทินนามบรรดาศักดิ์ประจำตำแหน่ง ผู้รักษาการ พระพุทธบาท หัวหน้าเป็นที่ขุนสัจพันธ์
ศิริรัตน์ ไพรวรรณ เจดีย์สันคามวาสิ นพคุณาพนม ไชย ร่องลงมาเป็นที่ หมื่นสุวรรณปราสาท หมื่นแผ้วอากาศ
หมื่นชินธาดุ หมื่นศรีสัปดาห์บุรุษ ทั้ง 4 คนนี้ เป็นผู้รักษาเฉพาะองค์พระมณฑป ตั้งนายทวารบาล ๔ นาย เป็นที่
หมื่นราชบ้านาณูทมนิน หมื่นอินทรักษา หมื่นบุชาเจดีย์ หมื่นศรีพุทธบาล โปรดเกล้าฯ ให้สร้างคลังสำหรับ
เก็บวัตถุสิ่งของที่มีผู้นำมาถวายเป็นพุทธบูชา ให้ผู้รักษาล้างเป็นที่ขุนอินทพิทักษ์ ขุนพรหมรักษา หมื่น
พิทักษ์สมบัติ หมื่นพิทักษ์รักษา ให้มีผู้ประ โคมยามประจำทั้งกลางวันกลางคืนเป็นพุทธบูชา ตั้งเป็นที่หมื่น
สนั่น ไพเราะ หมื่นเสนาะเวหา พันเสนาะ ร่องเสนาะ ทรงกำหนดเทศกาลสำหรับ ให้มหาชนขึ้น ไป บูชารอย
พระพุทธบาทเดือน 3 ครั้ง 1 และเดือน 4 ครั้ง 1 เป็นประเพณีตั้งแต่นั้นมา

น้ำตกเจ็ดสาวน้อย

น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตั้งอยู่ใน อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เป็นน้ำตกชั้นเดียว ๆ จำนวน 7 ชั้น มีน้ำไหลตลอดปีและด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์ ทำให้น้ำตกแห่งนี้เต็มไปด้วยเกาะแก่งมากมายที่รองรับกิจกรรมการพายเรือ ล่องแก่ง พายคายัค ยั้วใจคนไฟแรงให้มาท่องเที่ยวได้ตลอดปี

โดยแต่ละชั้นมีความสูงตั้งแต่ 2-5 เมตร สายน้ำไหลลดหลั่นเป็นธารน้ำตกกว้างคล้ายแก่งขนาดใหญ่ มีอ่างน้ำตื้น ๆ หลายแห่งที่สามารถลงเล่นน้ำได้ น้ำตกชั้นที่สวยงามที่สุดคือชั้นที่ 4 และช่วงที่สวยงามที่สุดของน้ำตก

จะเป็นช่วงเดือนพฤศจิกายน – เมษายน เพราะน้ำใสและยังปลอดภัยแก่ผู้ลงเล่นน้ำเนื่องจากน้ำไม่เชี่ยวเหมือนในช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่าลงเล่นน้ำในบริเวณที่มีป้ายเตือนห้ามลงเล่นน้ำ และเชื่อฟังคำสั่งของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

นอกจากชมพรรณไม้ เทียนน้ำตกแล้ว นักท่องเที่ยวยังสามารถพายเรือคายัค ล่องไปตามลำธารน้ำตกที่คดเคี้ยวเลาะไปตามแนวร่องของป่าไผ่ สะท้อนแสงสีเขียวกระจายสู่ผืนน้ำ กลับกลายสีสะท้อนจากท้องน้ำขาวใสเป็นเขียวมรกตน่าอัศจรรย์

วัดพระพุทธราย สระบุรี

วัดพระพุทธราย ตั้งอยู่ที่ อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี อยู่ภายในมณฑปสองยอดบนไหล่ภูเขา เป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธราย(เจ้าพระพุทธราย)คือเจาเลื่อนลาที่เป็นรอยประทับอยู่ที่หน้าผา เชิงเขา บริเวณวัดพระพุทธราย มีลักษณะคล้าย พระพุทธรูปยืน สันนิษฐานว่าค้นพบในสมัยพระเจ้าทรงธรรมแห่งกรุงศรีอยุธยา คำนานพระพุทธรายโดยย่อ พระพุทธรายเสด็จมา ที่เขาผาฏกะ(เขาพระพุทธราย)เพื่อโปรดนายพรานผาฏกะจนสำเร็จพระอรหันต์ ครั้นพระพุทธรายเสด็จกลับ พระผาฏกะได้ทูลขอให้ ประทานสิ่งอันเป็นอนุสรณ์ เพื่อสักการะกราบไหว้ พระพุทธรายจึงทรงแสดงพุทธานุภาพให้เงาของพระองค์ติดอยู่ในเนื้อหินที่เจือมเขาพระพุทธรายบรรพต ในบริเวณใกล้เคียงมีมณฑปประดิษฐานรอยพระพุทธรายบาทเบื้องขวา มณฑปหลังนี้สร้างขึ้น ในสมัย สมเด็จพระเจ้าเสือ และมีคันพระศรีมหาโพธิ์ที่อัญเชิญมาจากลังกา ทุกปีจะมีงานนมัสการพระพุทธราย พร้อมกับงานนมัสการรอย พระพุทธรายบาทที่จังหวัดสระบุรี

ประวัติพระพุทธฉาย

ในสมัยพุทธกาล เมื่อพระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่พระวิหารบุพพารามในนครสาวัตถี ได้ประทานอุปสมบท (บวช) พระบิณฑโทละฯ ให้เป็น พระภิกษุ ในพระพุทธศาสนา แล้ว ได้มอบให้พระ โมคคัลลานะ พา ไปปฏิบัติ สมณธรรมจนกว่าจะได้สำเร็จมรรคผล พระ โมคคัลลานะ ได้นำพา ไปปฏิบัติสมณธรรมในชมพูทวีป&(อินเดีย) หลายแห่งก็ไม่สามารถบรรลุมรรคผล จึง ได้มาปฏิบัติสมณธรรมใน ปัจจันตชนบท โดย กำหนดเอาประเทศสุวรรณภูมิ (ประเทศไทย) ณ ภูเขาผาฏกะอันเป็นที่อาศัยของนายพรานผาฏกะกับบริวาร จึงได้สำเร็จมรรคผลเป็นพระอริยบุคคล ในพระพุทธศาสนา ในระหว่างที่มาปฏิบัติสมณธรรมอยู่ ณ สถานที่ พระโมคคัลลานะ ได้ ทราบพฤติกรรมของนายพรานผาฏกะกับบริวารว่าเป็นผู้มีสันดาน หยาบช้ำ โหดร้ายทารุณ มีอาชีพทางล่าสัตว์ พระ โมคคัลลานะ ได้แสดงปาฏิหาริย์หลายประการเพื่อจะยังสันดานของนายพรานผาฏกะให้เลื่อมใสแต่ไม่สำเร็จ ค่อเมื่อ ได้กลับ ไปเฝ้าพระพุทธเจ้า แล้วกราบทูลเรื่องราวให้ทรงทราบ พระพุทธเจ้าจึงเสด็จมา โปรด และได้ทรงแสดงปาฏิหาริย์หลายอย่างหลายประการด้วยกัน เพื่อให้ นายพรานผาฏกะ ได้ละทิฐิมานะสันดานหยาบช้ำ จนในที่สุด ได้มีศรัทธาเลื่อมใสถึงกับทูลอุปสมบท พระบรมศาสดา ได้ทรง ประทาน เอหิภิกขุอุปสัมปทา (บวชให้ด้วยพระองค์เอง) แล้วคร่ำสัจสอนให้ปฏิบัติสมณธรรมได้สำเร็จพระอรหันต์เป็น พระอริยบุคคล ในพระพุทธศาสนา เมื่อพระบรมศาสดาจะเสด็จกลับบุพพาราม ภิกษุผาฏกะได้ทูลขอติดตามพระองค์ฯ ได้ทรงห้ามไว้เพื่อให้ช่วย ประกาศพระศาสนา พระผาฏกะได้ทูลขอสิ่งที่เคารพสักการะ พระองค์จึง ได้ทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ให้เงาของพระองค์ติด ไว้ ณ ภูเขาแห่งนี้ และได้ประทับ "รอยพระบาท" ติด ไว้ ณ บนยอดภูเขาแห่งนี้ด้วย ซึ่งจะได้เป็นที่สักการะเคารพกราบไหว้บูชาของ พระผาฏกะและบริวาร ตลอดจนพุทธศาสนิกชนทั่วไป

ประวัติการค้นพบ

สันนิษฐานว่าพระพุทธฉายนี้ ถูกค้นพบในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี หลังจากพบรอยพระพุทธบาท ตรงกับรัชสมัยของ พระเจ้าทรงธรรม (พ.ศ. 2163-2171) ซึ่งทรงรับสั่งให้ค้นหารอยพระพุทธบาทตามภูเข ทุกแห่ง จึงพบพระพุทธฉาย ณ ภูเขาแห่งนี้ สมัยที่ค้นพบพระพุทธฉายได้สร้างพระมณฑปครอบพระบรมฉายาลักษณ์ไว้เป็นสถานที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชน ตลอดจนพระมหากษัตริย์ในรัชกาลต่อมา และเชื่อพระวงศ์ชั้นสูง เป็นต้น พระพุทธฉายได้บูรณะซ่อมสร้างมา เป็นเวลาช้านานชำรุด ทนุโทรมลงเป็น อย่างมาก จนทางข้าราชการร่วมกับคณะสงฆ์เห็นว่าจะปล่อยทิ้งร้างไว้ก็ค่อไปไม่ได้ ปุชนิยสถานที่ สำคัญ จะถูกทำลายลง จึงได้ส่ง พระครูพุทธฉายภิบาล (นาค ปานรัตน์) มาเป็นเจ้าอาวาสเมื่อ พ.ศ. 2491 เพื่อ บูรณะซ่อมสร้าง สถานที่ พระพุทธฉายให้เจริญค่อไป เจ้าอาวาสได้ซ่อมแซมใหญ่ โดยซ่อมที่มณฑปที่ชำรุด

ซึ่งสร้างไว้ในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงเทพฯ บนยอดภูเขาตามเดิม ส่วนมณฑปเก่าครอบพระบาทจำลองบนยอดเขายังคงไว้เป็นอนุสรณ์ ในลำดับต่อมาได้สร้างบันไดจาก พื้นล่างด้านตะวันออกพระพุทธรูปขึ้นไปจนถึงยอดภูเขายาวประมาณ ๒๗๐ ขั้น เพื่อให้ความสะดวกแก่ประชาชน จะได้ขึ้นไปนมัสการพระพุทธรูปปางต่างๆ ข้างบนและภายในอุโบสถ โดยบุชารอยพระพุทธรูปบาทจำลองและชมวิวทิวทัศน์อันสวยงามพร้อมด้วยบุชาสักการะพระรูปพระโมคคัลลานะ ที่ได้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖ ประดิษฐานอยู่ ณ ลานพระโมคคัลลานะ ในวิหารพระปฏิมากรเป็นประหนึ่งสังเวชนียสถานอันจะเกิดเป็นกุศลผลบุญต่อไป